

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 6C/81/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612205359
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612205359.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu Spišské divadlo, Spišská Nová Ves, Radničné námestie 4, IČO: 31297846, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Habiňákom, advokátom v Košiciach, Hviezdoslavova 7 proti žalovanému Lucian Cmorej - ABC studio, Spišská Nová Ves, Koceľova 2982/27, IČO: 33052000, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou Hovan, Hospúdky, s.r.o., Spišská Nová Ves, Ing. Kožucha č. 1, IČO: 47233419, o zaplatenie 3.421,74 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 87,15 eur s príslušenstvom zastavuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 99,58 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy odo dňa 15. 3. 2010 až do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy konania - náhradu súdneho poplatku za odpor vo výške 205,- eur a trovy právneho zastúpenia na účet Advokátskej kancelárie Hovan, Hospúdky s. r. o., Spišská Nová Ves, Ing. Kožucha č. 1 vo výške 1.032,60 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 3.421,74 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne. V priebehu pojednávania zoberal návrh v časti o zaplatenie sumy 729,82 eur s príslušenstvom späť. Trval na zaplatení zvyšnej sumy vo výške 2.691,92 eur, ktorá pozostávala z nezaplatených faktúr za vyúčtovanie energií za rok 2008 až 2009 v prenajatých nebytových priestoroch, kde bol v podnájme žalovaný v dome na Š. T. Č.. XX D. G. T. D. a z nezaplatenej faktúry na sumu 186,73 eur titulom nájomného za mesiac január 2010.

Po vykonanom dokazovaní tunajší súd rozsudkom zo dňa 10. 12. 2012 konanie v časti o zaplatenie sumy 729,82 eur s príslušenstvom zastavil podľa § 96 ods. 1 až 3 O.s.p. a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zároveň určil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 1.037,55 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý naďalej trval na zaplatení dlžných súm, a to vo výške 1.459,38 eur -za spotrebu energií rok 2008 a sumy 1.045,81 eur - za spotrebu energií za rok 2009 a vo výške 186,73 eur - nájomné za január 2010 podľa faktúry č. 104011 zo dňa 26. 2. 2010 splatnej ku dňu 14. 3. 2010.

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26. 11. 2013 bol rozsudok v časti výroku, ktorým bola žaloba o zaplatenie 2.505,19 eur s prísl. zamietnutá, potvrdený a v prevyšujúcej časti, teda v časti o zaplatenie sumy 186,73 eur s prísl. a vo výroku o trovách konania bol rozsudok zrušený.

Odvolací súd považoval za dôvodné odvolanie žalobcu proti výroku o zamietnutí žaloby v časti zaplatenia nájomného za január 2010 vo výške 186,73 eur s prísl., pretože v tejto časti je rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľný a ohľadne tohto nároku vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Prvostupňový súd v intenciách predmetného odôvodnenia zrušujúceho rozsudku opätovne na základe výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania posudzoval dôvodnosť žaloby v tejto časti, teda o nájomnom za mesiac január 2010.

Na pojednávaní dňa 2. 4. 2014 žalobca zobral návrh v časti o zaplatenie sumy 87,15 eur späť, čo odôvodnil tým, že podľa zrušujúceho rozsudku krajského súdu žalobca má nárok len na zaplatenie pevne dojednanej sumy nájomného v pôvodnej nájomnej zmluve. V časti o zaplatenie sumy 99,58 eur trval na tom, aby žalovaný titulom dlžného nájomného za mesiac január 2010 žalovanú sumu zaplatil, nakoľko nájomný pomer bol ukončený výpoveďou zo dňa 22. 12. 2009 s 3-mesačnou výpovednou lehotou, teda nájom bol ukončený k 22. 3. 2009. Za mesiace február a marec dlžné nájomné nepožadovali, nakoľko žalovaný fyzicky bol v podnájme do 31. 1. 2010.

Štatutárny zástupca žalobcu - riaditeľ divadla I. J. G., v účastníckej výpovedi uviedol, že žalovaný za mesiac január by mal platiť vyššiu platbu ako len sumu 99,58 eur, nakoľko spotreboval energie, ktoré mu boli v rámci pôvodne žalovanej sumy 186,73 eur vyfakturované. Avšak z dôvodu, že predmetný spor už chcú ukončiť, zobrali čiastočne návrh späť, avšak na zaplatení zvyšnej sumy naďalej trval. V závere súdu vysvetlil, že predmetnú nájomnú zmluvu obdržali už predtlačovo pripravenú od zriaďovateľa a jej obsah rešpektovali s tým, že zmluva je právne v poriadku. Ani žalovaný jej platnosť nenapadol, avšak správal sa tak, že odmietol podpísať dodatky k tejto zmluve, ako bol zaviazaný podľa čl. III bodu 3 predmetnej nájomnej zmluvy. Odmietol teda zaplatiť navýšené sumy za spotrebovanú energiu a z tohto dôvodu sa žalobca domáhal zaplatenia týchto súm predmetnou žalobou.

Žalovaný v účastníckej výpovedi uviedol, že predmetnú nájomnú zmluvu č. 1/2008 považuje za platnú a rešpektuje jej znenie a tvrdil, že za január 2010 predpísanú sumu, teda pevne stanovené nájomné plus cenu za služby vo výške 3.000,- Sk zaplatil. Nebol schopný však o tom súdu predložiť písomný ani iný dôkaz. Nakoľko dlh zaplatil, navrhoval aj v tejto časti žalobu zamietnuť. V závere žalovaný uviedol, že nevie s určitosťou, či za mesiac január zaplatil. Po krátkej úvahe doplnil, že za mesiac január nezaplatil ani len pevnú sumu 99,58 eur.

Právny zástupca žalobcu navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť aj vo zvyšnej časti 99,58 eur s odôvodnením, že aj keď suma 186,73 eur bola vo faktúre č. 104011 zadefinovaná ako nájom, z dokazovania vyvodil záver, že vo faktúre sú vyúčtované zálohové platby za elektrickú energiu navýšené v zmysle nepodpísaných dodatkov k pôvodnej nájomnej zmluve. Čiastočné späťvzatie sumy 87,15 eur považuje za účelovú úpravu zo strany žalobcu, ktorá nekorešponduje s dôkaznou situáciou doteraz v tomto konaní preukázanou. Aj s poukazom na doterajšie stanovisko prvostupňového súdu, ktorý návrh žalobcu v celosti zamietol, navrhoval, aby súd zamietol aj zvyšnú sumu 99,58 eur a požadoval náhradu vzniknutých trov konania.

Z vykonaného dokazovania a zo záverečných výpovedí účastníkov konania súd vzal za preukázané, že nárok žalobcu v časti o zaplatenie zvyšnej sumy 99,58 eur je dôvodný a náležité preukázaný. Ako vyplýva už z pôvodného rozsudku prvostupňového súdu a z odôvodnenia zrušujúceho rozsudku krajského súdu, žalobca faktúrou č. 104011 vyúčtoval neuhradenú platbu vo výške 186,73 eur so splatnosťou k 14. 3. 2010, ktorá bola ako v pôvodnom konaní, tak aj v terajšom zrozumiteľne vyšpecifikovaná. Dlžná suma predstavuje nezaplatené mesačné nájomné za január 2010 vo výške 99,58 eur (3.000,- Sk) tak, ako bolo pevne dohodnuté v nájomnej zmluve č. 1/2008, ktorej platnosť žiaden z účastníkov nenapadol, a teda je doposiaľ platná a účinná. Zvyšnú sumu žalobca vyúčtoval ako cenu za zvýšené energie a služby spojené s užívaním nebytového priestoru, ktorých uznanie však dodatkami k dohode žalovaný odmietol podpísať. Preto je v tejto časti nárok žalobcu aj podľa stanoviska krajského súdu nedostatočne odôvodnený a

pokiaľ by žalobca na tejto sume trval, súd by musel túto časť žalobného nároku zamietnuť. Žalobca však nemienil ísť do ďalšieho dokazovania a preukazovať, či žalovaný za mesiac január skutočne takúto výšku energii spotreboval. V tejto časti zobrať návrh späť, z dôvodu, aby sa spor ukončil, a preto súd podľa § 96 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

Podľa § 3 ods. 1 až 3 zákona č. 116/1990 Zb. prenajímateľ môže nebytový priestor prenechať na užívanie inému (ďalej len "nájomca") zmluvou o nájme (ďalej len "zmluva").

Nebytové priestory sa prenájimajú na účely, na ktoré sú stavebne určené. 3)

Zmluva musí mať písomnú formu a musí obsahovať predmet a účel nájmu, výšku a splatnosť nájomného a spôsob jeho platenia, a ak nejde o nájom na neurčitý čas, čas, na ktorý sa nájom uzaviera. Pri nebytových priestoroch v objektoch, s ktorými hospodári bytová organizácia založená národným výborom, možno zmluvu na určitý čas uzavrieť najdlhšie na dva roky, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. 4)

Podľa § 7 zákona č. 116/1990 Zb. ak výška nájomného alebo úhrada za podnájom nie je upravená všeobecne záväzným právnym predpisom, určí sa dohodou.

Podľa § 9 ods. 2 písm. b/ zákona č. 116/1990 Zb. prenajímateľ môže písomne vypovedať zmluvu uzavretú na určitý čas pred uplynutím času, ak nájomca o viac ako jeden mesiac mešká s platením nájomného alebo za služby, ktorých poskytovanie je spojené s nájmom;

Ako vyplýva z výpovede žalovaného a z platnej nájomnej zmluvy a z písomnej výpovede, ktorá bola žalovanému daná dňa 22. 12. 2009, nájomný pomer žalovanému zanikol ku dňu 22. 3. 2009. Žalobca však potvrdil, že žalovaný sa fyzicky zdržiaval v priestoroch a vypratal ich ku dňu 31. 1. 2009, a preto za ďalšie dva mesiace dlžné nájomné pevne dohodnuté (99,58 eur x 2) nepožadoval a o tomto nároku súd v konaní ani nerozhodoval. Z dokazovania jasne vyplýva, že je mylné tvrdenie právneho zástupcu, ktorý v záverečnom prejave uviedol, že žalobca si faktúrou č. 104011 fakturuje len platby, ktoré predstavujú navýšenú cenu energií a služieb. Jasne z dokazovania vyplýva, že zvyšná suma 99,58 eur je suma identicky sa rovnajúca pevne dojednanému nájomnému, a preto súd žalobe v časti tohto nároku na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení vyhovel.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Nakoľko žalovaný sa nezaplatením nájomného za mesiac január 2010 dostal do omeškania, súd priznal žalobcovi ním požadovaný zákonný 9 % úrok z omeškania (základná úroková sadzba ECB bola v čase vzniku omeškania dlžníka 1 %).

Ako už bolo vyššie uvedené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co 110/2013 bol zrušený výrok rozsudku tunajšieho súdu aj v časti o trovách konania, preto súd o nich rozhodoval v tomto konečnom rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovení § 142 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a priznal žalovanému, ktorý mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, plnú náhradu trov konania. Tieto trovy pozostávajú z náhrady súdneho poplatku žalovaným z odporu vo výške 205,- eur a trov právneho zastúpenia Advokátskej kancelárie Hovan, Hospúdko, s. r. o. podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 1.032,60 eur. Súd určil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky za 4 úkony po 131,13 eur (prevzatie, príprava zastúpenia, podanie odporu, 2x účasť na pojednávaníach dňa 1. 10. 2012, 11. 10. 2012 - pri hodnote sporu 3.421,74 eur je výška tarifnej odmeny 131,13 eur), 2 úkony po 111,20 eur (účasť na pojednávaní dňa 10. 12. 2012, vyjadrenie k odvolaniu žalobcu dňa 14. 3. 2013 - pri hodnote sporu 2.691,92 eur po čiastočnom späťvzati z dňa 10. 10. 2012 je výška tarifnej odmeny 111,20 eur), 1x 18,26 eur (písomné vyjadrenie zo dňa 1. 4. 2014 pri hodnote sporu 186,73 eur), 1x 16,60 eur (účasť na pojednávaní dňa 2. 4. 2014 pri hodnote sporu 99,58 eur), 1x 8,80 eur (účasť na vyhlásení rozsudku dňa 23. 4. 2014), plus 5x 7,63 eur - režijný paušál, 1x 7,81 eur - režijný paušál a 3x 8,04 eur - režijný paušál + 20 % DPH, teda spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 1.032,60 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.